

MINISTARSTVO KULTURE OBNAVLJA SPOMENIK ĚETNIĚKIM USTANICIMA U SRBU

Autor uznik
Ponedjeljak, 24 Kolovoz 2009

"Je li ustanak u Srbu

bio "antifašistiĚki

???"

UDRUGA LIĚANA ŹUPE BORIĚEVAC

Ponedjeljak, 24 Kolovoz 2009

UDRUGA LIĚANA ŹUPE BORIĚEVAC

Predsjednica Udruge Jadranka Matašin

M. Juriæ Zagorke 8, 43000 Bjelovar

MINISTRSTVO KULTURE

MINISTAR

mr. sc. Božo Biškupiæ

PROSVJEDNO PISMO

Predmet: obnavljanje spomenika u
Srbu

"Je li ustanak
u Srbu bio "antifašistički ???"

Poštovani gospodine ministre, ovim
putem obrađamo se Vama, mi članovi Udruge Ličana Župe Boriševac a vezano uz
raspisani natječaj uz predmet "Obnove spomenika u Srbu" od strane Vašeg
ministarstva.

Selo Boriševac, smješteno na
prekrasnim ličkim proplancima u blizini Donjeg Lapca, potpuno je opljačkano,
razrušeno i na kraju zapaljeno odmah po izbijanju "narodno-oslobodilačkog"
ustanka u Srbu, u srpnju 1941., a ljudi pod prisilom raseljeni po cijeloj bivšoj
Jugoslaviji, ali i svijetu.

Sve to dogodilo se samo iz jednog
razloga – bili su jedina hrvatska i katolička župa u cijelom tom kraju.

Po završetku drugog svjetskog rata,
preživjelim Boriševljanima, zabranjen je povratak na vlastita, istina razrušena
i spaljena ognjista, a samo ime Boriševac brisano je iz popisa mjesta u
Jugoslaviji.

Takvo stanje potrajalo sve do
domovinskog Rata i akcije "OLUJA"

Gospodine ministre znajući da ste na
visok i častan položaj ministra kulture izabrani već treći put.

Tako da kao ministar kulture imati
priliku od 12 godina Vašeg mandata "vladati" hrvatskom kulturnom scenom.

Samim time možete ostvariti i završiti
brojne kapitalne kulturološke projekte.

Ali gospodine ministre, razlog koji
je ponukao nas članove Udruge Ličana župe Boriševac, kao živuće svjedoka i
potomke svjedoka, istih događaja je slijedeći.

Kao prvo nevjerica, zar je takvo što
moguće danas u demokratskom društvu koje gradi svoje temelje na istinitosti i
humanizmu.

Gospodine ministre jeli stvarno

moguće da je ministarstvo kulture raspisalo natječaj za izradu glavnog i izvedbenog projekta obnove spomenika naroda Like u Srbu.

Procjena vrijednosti nabave

-Osigurana sredstva od 200 000 kuna za izradu projektne dokumentacije.

Sve troškove snosi Ministarstvo Kulture

Datum 30. 07 2009.g.

Doznavajući do spoznaje o gore navedenim informacija, mi smo jednostavno konsternirani, razočarani i ogorčeni.

Zato Vam mi preživjeti Borbenjani i naši potomci aljem svoje protestno pismo ne vjerujemo da Vi nepoznate s kakvom je propagandom nastupala Velikosrpska ideologija i to je imala za cilj, kao iskrivljene činjenica i laži.

Jesu li Hrvati izabavili kao pobjednici, iz drugog svjetskog rata.

Ako jesu zašto su zločin nad svojim narodom, slavili kao pobjedu.

Sad vidim, da izmišljotina kad je oživljena, bude bolje prihvaćena u društvu nego istina.

A u ratu, uvijek pogine istina, zatekne nespremna, skrućena i poštena čovjeka koji je vođen jedino zakonima Stvoritelja.

I on tako isčekuje pravicu, oslonjen na lijek, koji se zove vrijeme.

Danas kad je Hrvatska napokon "oslobođena" od Velikosrpske ideologije i liječena već duže vrijeme, ponadamo se, istina će oživjeti.

Jeli nas vrijeme izdalo, što smo to dočekali. Hrvatski narod kroz povijest zatrpavan je lažju i neistinom.

Narod, koji nikad nije pisao samovoljno svoju povijest.

Jedina istina, kroz Hrvatsku povijest, jest' da ne poznamo našu povijesnu istinu.

Kad laž zaživi, uvijek se može
servirati u novom svjetlu,

Dok je istina uvijek tužna i
žalosna, ne može se izmijeniti i k tome dokazi i svjedoci blijede.

Laž uvijek stiže sa silom i
zločinom, istina je skromna, samozatajna i taman kad stigne na cilj, već je
kasno, nema pravog slušaća. "Istina"- zapravo nikad ne može isključiti, ako je
pokopana na tlu, tvorca laži.

Ljudski rod se ponosi svojom
intelektualnom superiornošću nad drugim živim bićima.

Moć je osobina koja pruža
ljudskom rodu da ostvari sve što poželi i zamisli.

Nažalost zlo je prisutno preèesto.

Gospodine ministre nije samo
spomenik u Srbu upitan, na prostorima pounja od Srba do Donjeg Lapca ima oko 30
spomenika i spomen obilježja podignutih u takozvanom NOB-u.

Hoće li Ministarstvo kulture
obnoviti sve spomenike?

Jesu li možda Hrvati iz istih
krajeva zaslužili od Ministarstva Kulture (a pretpostavlja se da ih je ubijeno
oko tisuću tih dana takozvanog ustanka) nekakvo obilježje, ili barem
razumijevanje da se ne veliča ZLOČIN NAD NJIMA.

Svi spomenici i spomen ploče su
zabilježene kao fotografije u knjizi Kotar Donji Lapac
u NOB-u.

Zanimljivo je na njima nisam
pronašao niti jedno ime Hrvata

Izdavaè – HISTORIJSKI ARHIV U
KARLOVCU 1985.g.

Za izdavaèa i urednika – ĐURO
ZATEZALO i GOJKO VEZMAR

U nakladi OD 6 000 primjeraka

Na samom početku tekst

"KNJIGU IZDAJEM U ČAST 27.JULA
1941.G. UDAN USTANKA NARODA SR HRVATSKE I 40-GODIŠNICE OSLOBOĐENJA JUGOSLAVIJE
OD FAŠIZMA" izdana 1985.g. u Karlovcu.

Str.7 upravo u Srbu, u kotaru
donjolačkom, počeo je masovni ustanak, 27.jula 1941.g. taj datum je proglašen
za Dan ustanka naroda Hrvatske.

Ustanak su otpočeli komunisti Srba (njih 4) s komunistima u Bosanskoj Krajini (Sreski komitet Bosansko Grahovo u Drvaru) ali ne s Lačkom organizacijom koja se nije snajala u tome.

Đoko Jovanović

Str.11- napomena redakcije - Zbornik radova i sjeanjanja "KOTAR DONJI LAPACU NOR-u je dvadeset i tri knjiga Historijskog arhiva u Karlovcu a četvrta kojom se obrađuje tematika narodnooslobodilačkog rata samo za teritorij jednog kotara.

Str.17 Nikola Vidaković - govori o ulozu KPJ, i njenom radu. za historiju općine Donji Lapac značajna je 1938.g jer tada i formiralo osnovana ilegalna partijska ćelija kao sustavni dio KPJ. Na slijedećim stranicama.

Dotiče se Marka Orešković, Jakova Blažević, Gojke Polovine, Đoke Jovanović i Đuro, Dušan, Ilija Raćeta i ostalih osnivača te kandidata i prijem novih mladih komunista u KPJ-u. nigdje ne spominje antifašistički pokret, neko komunističku partiju. Rad partije približavanje mladim seljačkim masama itd.

Na strani 26 isti kaže da u Donjem Lapcu sve do početka juna nije uspostavljena oružna ustaška formacija. i da je za to bila zaslužna partijska organizacija.

Na strani 32 govori da je ustanak u Donjem Lapcu počeo 2.augusta 41. kaže

- Borbeno raspoloženje ljudi doseglo je kulminaciju, pogotovo kad se čulo, da su u nekim krajevima borbe započele.

Članovi partijske organizacije objavljivali su da se svakog časa očekuje direktiva za početak oružane borbe. to isto čujemo i od svjedoka istih događaja da se znalo i etnici pripremaju.

Partijska organizacija je održala 29.jula sastanka na kojem je donesena odluka da započne ustanak.

Tri dana ranije na zboru se skupilo oko 200 ljudi spremnih za borbu.

Nastavlja

- predviđeno je da komesar bude Pejo Žunić, a između nekoliko podoficira i oficira bivšnje Jugoslavenske vojske pao je izbor na majora Boškara Račeta.

Žunić (kao komunist) je razvrstao borce u vodove.

Potom prišao majoru Račeti vojničkim korakom i propisno ga pozdravio te mu predaje komandu nad gerilskom postrojbom. Račeta je stao pred stroj te se obratio.

Ovo će biti gerilska borba a to je ratna vještina koja se ne može naučiti iz vojnih udžbenika.

Trideset prvog jula uspostavljena veza s Gojkom Polovinom.

Odlučeno je da se u noći od 1 na 2 august 1941.g izvrši napad na ustaško uporište u Boričevcu.

Nastavlja zauzimanjem Boričevca 2.augusta 1941.g. oslobođen je od ustaša kotar Donji Lapac.

Ovaj uspjeh otvorio je perspektivu u borbi za slobodu a pred parijsku organizaciju postavio je nove složene zadatke.

Od tog trena nije više bilo Hrvata u kotaru Donji Lapac, a ošito ni ustaša.

Milan Šijan na strani 47 – govori o nedisciplini i lošem moralu boraca.

Kaže – to su koristili pojedinci skloni samovolji i pljački.

S oružjem su vršili po selima, provodili nasilje i pljačku, unosili strah u nezastužene ljude i napuštali borbene položaje.

Rukovodeći se parolom da su svi Hrvati i Muslimani ustaše, oni su po nezastuženim selima pronalazili po nekoga, hapsili i izvodili na streljane.

Dalje kaže i nekrije da su to bili proletnički elementi (opaska 11)

Sve više su nestajali s položaja i

odlazili kućama s plijenom. 6.septembra organizirali su zbor u Donjem Lapcu da proslave kraljev rođendan i uzvikivali "živio kralj"

G.Polovina tada je rekao Možete vi vikati da živi kralj, ali počite s nama da se borite protiv ustašica i okupatora.

Nastavlja dalje.

Komunisti su ostali èvrsto na principima i ciljevima koje su postavili još; u vrijeme ustanka.

Od koga je kotar oèišæen?

Oèito oèistili su cijeli kotar od Hrvata i Muslimana, poklali sve što nije uspjelo pobjeæi.

I još; k tome ne kriju suradnju s èetnicima.

Ne znam sad tko je oslobodilac Hrvatski i Muslimanski, oèito èetnici,

OSVRT NA RAD HRT-a iz 1999.g.

Ravnatelj HRT-a Vanja Sutliæ

Dokumentarni program HRT-a 1999.g. pod nazivom "OLOVNE GODINE" Urednik Dokumentarnog programa HRT-a: Miroslav Mikuljan

Scenarist i redatelj: Darko Dovranæ
"TO SE ZBILO 27.07.1941.G."

Na samom poèetku uz slike porušenog spomenika u Srbu.

Citiram-

Ovo je današnji izgled PARTIZANSKOG SPOMENIKA takozvanom "Ustanku naroda Hrvatske" njegov izgled najbolje pokazuje što je Hrvatski narod mislio o tom ustanku, i kakav je to ustanak doista i bio.

Ime Srb ugurano je u Hrvatsku povijest, kao èasno ime antifašistièkog ustanka svih naroda Hrvatske a uistinu je predstavljalo nešto sasvim drugo.

Nije tu bilo ni spomena antifašizmu,

a posebice ne ustanku Hrvatskog naroda.

Nije tu bilo čak ni partizanskog ustanka hrvatskih komunista, čak ni okupljanja komunističkog radništva, kakvo se zbilo 22. lipnja u Brezovici kraj Siska.

Ipak je ime Srb nametnuto na čašno mjesto hrvatske povijesti, kao da je svega toga bilo.

Čijom voljom čijom odlukom. Zašto?

četvrta minuta filma slijedi (citiram)

— jer u SRBU se slavila laž pod okriljem komunizma.

Slavilo se zločine nad Hrvatskim narodom, a Hrvati su morali gledati pljeskati i čak veličati zločine nad sobom samim i biti krivi.

— Normalan Hrvat je u nedoumici, zar je narod Hrvatski promijenio mišljenje o istom događaju u prošlih 10 g.?

U istom filmu iz arhive HRT-a, svoj monolog ima i Đoko Jovanić, normalan čovjek se upita što se to promijenilo, danas imamo nove "Đoke" .

Načelo Đoko Jovanić kaže slijedeće, u roku od sedam dana oslobođena su dva sreza. Iz koje su protjerani Hrvati i Muslimani, to nije naznačeno.

U filmu jedna od svjetlih točki je mr. Zdravko Dizdarević kao povjesničar (citiram)

— U Srbu nije bio ustanak NARODA HRVATSKE nego ustanak PROTIV HRVATSKE.

RAT je sredstvo koje etnici koriste da bi ostvarili svoje ciljeve.

Unose strah, ubijaju, pale pljačkaju i opuste kraj u koji se rijetko tko ikada vrati.

Gospodine Ministre što je to istina?

Nama kao običnim građanima slobodne RH, sve ovo zbunjuje.

Ministarstvo Kulture pa i HRT, imaju istu zadaću zastupati interese "svojeg naroda".

Ja vi i ne znam što je istina ono iz 41.g. ili film i ekipa u njemu, ili ovo sad ovo od strane Ministarstva Kulture. I zašto su naši roditelji rođeni tridesetih godina prošlog stoljeća, morali jednostavno zaboraviti na svoj rodni kraj, svoje djetinjstvo potisnuti duboko u sebe.

I što im reći danas da u stvari oni nisu bili protjerani jer ministarstvo kulture obnavlja spomenik u Srbu.

Negdje sam pročitao, da je poslije rata kao poslije kišne, na površini ostane samo smeće.

Kod nas u 100 g. tri rata.

Hoćemo li vi i smoći snage, i profil ljudi koji opstruira istinu, i funkcioniraju jedino, na način kaosa, laži i izmišljotina, ukloniti sa scene.

Ili ih barem pokušati posramiti.

UDRUGA LIČANA ŽUPE BORIŠEVAC